

ROMEINEN 12:1-21

Romeinen 12 markeert een overgang van theorie naar praktijk. De eerste elf hoofdstukken van de brief leggen de fundamenteën van het evangelie en hoe het naar de mens komt. Daarna komt Paulus in hoofdstuk 12 tot de praktische toepassing van deze waarheden. In de eerste elf hoofdstukken ging het voornamelijk over wat God heeft gedaan voor de mens door Jezus Christus. In hoofdstuk 12 wordt duidelijk op welke manier deze goddelijke genade het leven van de gelovigen beïnvloedt.

1) ROMEINEN 12:1-2: INNERLIJKE VERANDERING EN UITERLIJKE TOEWIJDING

 Lees Rom. 12:1-2

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Wat is de verbinding tussen Hoofdstuk 11 en 12? Lees daarbij eerst Rom.11:30-32 en let daarbij op het woord: 'ontferming' (in NBV 'barmhartigheid').

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

In de tekst wordt gesproken over 'levende offers'. Ken je nog ander levende offers uit de Bijbel? En hoe kunnen deze ons helpen de tekst die voor ons ligt beter te begrijpen?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Paulus roept ons in vers 2 op niet aan deze wereld gelijkvormig te worden. Hoe vindt de verandering die daarvoor nodig is plaats en wat betekent dat voor ons?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Lukt het jou te onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is (vers 2) en hoe helpt dit jou om niet gelijkvormig te worden aan deze wereld? Kun je voorbeelden noemen?

Toelichting studieleider

Context

Romeinen 11 eindigt met een lofprijzing van de diepte van Gods wijsheid en ondoorgrondelijkheid. Paulus spreekt over de manieren waarop God zowel Israël als de heidenen in Zijn plan opneemt, ondanks hun ongehoorzaamheid. Hij benadrukt dat God trouw is aan Zijn beloften en Zich ontfermt over zowel de Joden als de heidenen. Hoofdstuk 12 begint vervolgens met een oproep tot praktische gehoorzaamheid, die voortkomt uit de genade en ontferming van God.

Interpretatie

De verbinding tussen de twee hoofdstukken is dat hoofdstuk 12 een directe reactie is op de ontferming die Paulus beschrijft in hoofdstuk 11. De ontferming van God is het fundament voor het christelijk leven. Omdat God Zich ontfermt over zowel Joden als heidenen, roept Paulus hen op om in dankbaarheid en toewijding hun leven aan God te geven, zich niet aan te passen aan de wereld, maar zich te vernieuwen in hun denken om de wil van God te verstaan (Rom. 12:2). Het besef van Gods onvoorwaardelijke genade en ontferming zou de gelovigen motiveren om een leven van heiligheid, nederigheid en liefde te leiden.

Diepgang

Er zijn twee "levende offers" in de Bijbel die ons helpen te begrijpen wat dit werkelijk betekent. De eerste is Isaak (Gen. 22), en de tweede is onze Heer Jezus Christus.

Isaak legde zichzelf vrijwillig op het altaar en zou zijn gestorven in gehoorzaamheid aan Gods wil, maar de Heer stuurde een ram om in zijn plaats te sterven. Isaak "stierf" op een symbolische manier – hij stierf aan zichzelf en gaf zich vrijwillig over aan de wil van God. Toen hij van het altaar afstapte, was Isaak een "levend offer" ter ere van God.

Natuurlijk is onze Heer Jezus Christus de perfecte illustratie van een "levend offer", omdat Hij daadwerkelijk stierf als offer, in gehoorzaamheid aan de wil van Zijn Vader. Maar Hij stond weer op uit de dood. En vandaag is Hij in de hemel als een "levend offer", levend voor God. De dierenoffers in het Oude Testament waren dode offers, maar wij moeten levende offers zijn.

2) ROMEINEN 12:3-5: ÉÉN LICHAAM IN CHRISTUS

 Lees Rom. 12:3-5

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Waarom gebruikt Paulus in de verzen 4-5 het beeld van een lichaam en hoe sluit dat aan op wat hij zegt in vers 3?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Hoe kunnen we, als "leden van elkaar," elkaar ondersteunen in onze verschillende gaven? (vers.5)

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

Paulus gebruikt het lichaam als een metafoor voor de gemeente? Ken je nog andere Bijbelse metaforen voor de kerk en wat zeggen ze over ons als gemeente?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Wat zou het kunnen betekenen om je gaven te gebruiken op basis van de mate van geloof die je hebt? (Vers 3) Hoe krijgt dat betekenis in jouw leven?

Toelichting studieleider

Context

De algemene vermaning van de verzen 1 en 2 wordt nu heel praktisch. Paulus spreekt de gelovigen van Rome heel persoonlijk ('ieder die onder u is') aan op hoogmoed en eigendunk, blijkbaar een veel voorkomend probleem in de vroegchristelijke gemeente (vergelijk: 1Kor.10:12; 2Kor.10:12; Ef.4:2; Fil.2:3). Paulus zelf is geen hoogmoedig man; daarom opent hij dit gedeelte ook niet met 'krachtens mijn apostelschap', maar met 'krachtens de genade, die mij gegeven is' (Vergelijk: 1Kor.3:10; 15:10; Ef.3:7,8). Paulus spreekt dan wel vanuit zijn gezag als apostel. Hij ziet deze bediening echter niet als een eigen verdienste, maar als een onverdiende genade.

Interpretatie

Om te illustreren dat de gelovigen zich niet boven elkaar mogen verheffen, gebruikt Paulus het beeld van het menselijk lichaam als een organisme, waarin alle leden (niet alleen ledematen, maar ook andere lichaamsdelen en -functies, zoals zintuigen en organen), hoe verschillend ook, toch één zijn, elkaar nodig hebben en op elkaar zijn aangewezen.

In de Oudheid was het gebruikelijk om een groep mensen met gemeenschappelijke kenmerken te vergelijken met een 'lichaam'. Dit geldt op een bijzondere manier voor de gemeente. Gelovigen zijn 'één lichaam in Christus', wat wijst op een diepe verbondenheid met Jezus, zoals ook uitgedrukt wordt in de doop. Paulus benadrukt dat de gemeente 'het lichaam van Christus' is, met Christus als het hoofd en de gelovigen als de leden. Deze verbondenheid heeft invloed op de onderlinge relaties: gelovigen zijn van elkaar afhankelijk, moeten voor elkaar zorgen, en elkaar respecteren.

Diepgang

Enkele voorbeelden:

Het huis van God

Maar voor het geval dat ik langer wegblijf, weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid. (1.Tim3:15)

De gemeente van Jezus Christus wordt het "huis van God" genoemd omdat het de plek is waar God woont en waar Zijn aanwezigheid door de Heilige Geest ervaren wordt. In het Nieuwe Testament wordt de gemeente gezien als de nieuwe tempel, waar gelovigen samenkomen om God te aanbidden en Zijn waarheid te horen. Jezus is het fundament van deze gemeenschap, en de gemeente wordt beschreven als de "zuil en fundament van de waarheid". Het benadrukt de heiligheid en de betekenis van

de christelijke gemeenschap. De tempel van God heeft Christus als fundament en wordt daarop gebouwd. "Jullie ook, als levende stenen, worden opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priester-schap, om geestelijke offers te brengen die voor God aanvaardbaar zijn door Jezus Christus" (1 Pet.2:5).

Een kudde

Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder. (Joh.10:16)

De metafoor van de kudde, waarin gelovigen als schapen afhankelijk zijn van een herder voor leiding, voorziening en bescherming, komt oorspronkelijk uit het Oude Testament, waar God als de "Herder van Israël" wordt voorgesteld. Ook de koningen uit het huis van David werden soms als herders gezien. Met de komst van Jezus Christus wordt deze metafoor vervuld, aangezien Hij de Goede Herder is die Zijn leven geeft voor de schapen en hen redding biedt. Christus roept verloren schapen op en verenigt de gelovigen in Zijn gemeente, zowel uit Israël als daarbuiten, als één kudde.

3) ROMEINEN 12:6-8: DE GENADEGAVEN

 Lees Rom. 12:6-8

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Wat betekent het dat de genadegaven onderscheiden zijn naar de genade die ons is gegeven? En waarom voegt Paulus bij de gave van profetie nog een extra norm toe?

DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

De tekst spreekt over de gave van 'profetie'. Is deze gave vandaag de dag nog 'beschikbaar'? Of geloof je dat deze gave voorbijgegaan is?

TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Welke gaven zie jij bij de medegelovigen van je Bijbelstudiegroep?

REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Ervaar jij vreugde in het inzetten van je gaven? En zo niet, hoe kun je ervoor zorgen dat je dit wél kan gaan doen?

Toelichting studieleider

Context

Romeinen 12:6-8 volgt op Paulus' oproep om een leven van heiligheid en nederigheid te leiden. Hij benadrukt dat de gaven die gelovigen ontvangen van God een uitdrukking zijn van Zijn genade, en dat deze gaven gebruikt moeten worden voor het welzijn van de gemeenschap van gelovigen. Het idee van eenheid en onderlinge afhankelijkheid in het lichaam van Christus wordt hierbij sterk benadrukt: alle gaven zijn nodig en waardevol, maar niemand mag zich boven anderen verheffen. Deze verzen roepen gelovigen op om hun gaven niet voor zichzelf te houden, maar ze te gebruiken voor de opbouw van het lichaam van Christus en de bevordering van het koninkrijk van God op aarde.

Interpretatie

Lees 1Kor. 7:7 & 1Kor. 12:4-11. Aan iedere gelovige wordt door de Geest een of meer gaven gegeven. Deze gaven zijn 'gericht op het nuttige, datgene wat bijdraagt'. Ze hebben de bedoeling om het geloofsleven van anderen te versterken, en niet om als gelovige zich op de gave te beroemen. Paulus voegt wat betreft 'profetie' een norm toe voor de degenen die deze gave hebben ontvangen. Zij moeten deze gave uitoefenen 'overeenkomstig' of 'in overeenstemming met' het geloof. Deze uitdrukking herinnert aan de 'maat van geloof' (vs. 3) en zal ongeveer hetzelfde moeten betekenen. Het gaat dus niet om de geloofsbelijdenis, maar om de geloofsovertuiging van degene die profeteert, d.w.z. de zekerheid dat God spreekt. Ze moeten in hun spreken rekening houden met de beperkingen van hun bediening. Die beperking wordt bepaald door de 'maat van hun geloof'. Zij mogen dus niet méér verkondigen dan datgene, waarvan zij overtuigd zijn, dat het hun door de Geest is geopenbaard.

Diepgang

Cessationisme is de visie dat de "wonderbaarlijke gaven" zoals genezing, profetie en tongentaal zijn geëindigd na het apostolische tijdperk. Hoewel God nog steeds wonderen kan verrichten, geloven aanhangers van het cessationisme dat de Heilige Geest tegenwoordig geen individuele mensen meer gebruikt om wonderen te doen. Als er nog wonderen gebeuren dan is dat door een direct ingrijpen van God zelf. Gezegd wordt dat in de Bijbel wonderen plaats vonden om de geldigheid van nieuwe boodschappen van God te bevestigen, zoals bij Mozes, Elia en de apostelen (3 periodes van grofweg 70 jaar). Jezus' wonderen werden ook gezien als "tekenen" die het bewijs waren van de echtheid van Zijn boodschap. Aangezien cessationisme een thema is waar men in het algemeen moeilijk overeenstemming over vindt is het goed naar elkaars visie hierover te luisteren en elkaars mening te respecteren. De Bijbel zelf lijkt geen volledige onderbouwing voor de ene of de andere visie te bevatten.

4) ROMEINEN 12:9-16: LIEFDE IN ACTIE

 Lees Rom. 12:9-16

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Tegen welk gevaar waarschuwt Paulus ons impliciet in de verzen 9-16? Met andere woorden hoe zou je de christen die zich niet houdt aan de oproep van Paulus kunnen omschrijven?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Kun je algemene voorbeelden noemen van hypocrisie/schijnheiligheid en op welke manier is dit schadelijk voor de gemeente?

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

In vers 14 staat: *Zegen wie u vervolgen. Zegen hen en vervloek hen niet.* Ken je voorbeelden van personen in de Bijbel die dit in de praktijk hebben gebracht?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Soms kun je blind zijn voor je eigen hypocriete gedrag. Hoe kun je ervoor zorgen dat je jezelf hiervan bewust bent?

Toelichting studieleider

Context

In Romeinen 12:9-16 geeft Paulus praktische instructies over hoe een christelijk leven eruit moet zien in de relaties met anderen. Hij benadrukt het belang van oprechte liefde, gastvrijheid, nederigheid, en empathie, zowel binnen de christelijke gemeenschap als in de omgang met de wereld. Deze verzen gaan verder met de oproep om een leven van toewijding aan God te leven, dat zich uit in liefdevolle daden richting anderen, zelfs tegenover vijanden. De verzen benadrukken een christelijke levensstijl die gekarakteriseerd wordt door nederigheid, eenheid, en het zoeken naar vrede en goedheid in alle omstandigheden.

Interpretatie

De tekst benadrukt dat de houdingen van de mensen die geestelijke gaven uitoefenen, essentieel zijn. Het is mogelijk om een gave op een niet geestelijke manier te gebruiken. Liefde moet de basis zijn voor het uitoefenen van deze gaven, en deze liefde moet oprecht en nederig zijn, niet hypocriet of trots. Het idee van "elkaar boven zichzelf stellen" betekent dat we anderen als belangrijker moeten beschouwen dan onszelf.

Het gevaar waar Paulus ons impliciet op wijst is hypocrisie. Het woord komt voort uit het Grieks "hypokrisis", dat oorspronkelijk "toneelspel" betekende. Een ander woord wat de lading dekt is: schijnheiligheid. Paulus begint dit gedeelte door te zeggen dat de liefde 'ongeveinsd' moet zijn. Het is de vertaling van het Griekse 'anupokritos' wat 'zonder hypocrisie' betekent.

Diepgang

Lees Hand. 7:59-60 & Luc.23:34. Jezus en Stefanus zegende hun vijanden vlak voor hun sterven door de Heer aan te roepen en te vragen hun de zonde niet aan te rekenen en hen te vergeven.

5) ROMEINEN 12:17-21: ONZE RELATIE TOT ONZE VIJANDEN

 Lees Rom. 12:17-21

Bespreek samen één of meerdere vragen, hoe spreekt deze tekst tot jou?

 INTERPRETATIE: WAT ZEGT DEZE TEKST NOU EIGENLIJK?

Wartoe roept Paulus op in deze verzen? Wat maakt de oproep van Paulus zo radicaal?

 DIEPGANG: WELKE INZICHTEN ZITTEN ER IN DEZE TEKST?

In vers 20 zegt Paulus: als je je vijand eten en drinken geeft wanneer ze honger of dorst hebben, dan stapel je vurige kolen op hun hoofd. Wat kan deze uitdrukking betekenen?

 TOEPASSING: HOE PAS IK DIT TOE IN MIJN LEVEN?

Ken jij situaties uit je persoonlijke leven waarin je deze tekst zou kunnen toepassen?

 REFLECTIE: HOE GA IK HIERMEE OM?

Hoe vindt je het om de wraak aan God over te laten wanneer jou onrecht aangedaan wordt?

Toelichting studieleider

Context

Vanaf vers 9 van hoofdstuk 12 bespreekt Paulus specifiek hoe liefde en goedheid centraal moeten staan in de omgang met anderen. Waar hij in de voorgaande verzen vooral de nadruk legde op de broederlijke liefde binnen de gemeenschap van gelovigen, legt hij nu de focus op 'alle mensen' (zie: vers 17-18).

Interpretatie

Paulus zet hier een radicale christelijke ethiek neer. In de wereld is het normaal om kwaad met kwaad te vergelden. Maar Paulus zegt: als je dat doet, laat je je meeslepen in de kringloop van kwaad. In plaats daarvan roept hij op tot:

1. Vertrouwen op Gods gerechtigheid: wij hoeven niet zelf recht te zetten wat verkeerd is gedaan, want God is de ultieme rechter (vers 19).
2. Actieve goedheid: het is niet genoeg om je vijand gewoon te negeren; je wordt zelfs opgeroepen om hem te helpen in zijn nood. (vers 20)

3. Het doorbreken van de cirkel van wraak en vergelding: In het beste geval zal dit tot gevolg hebben dat de aanhangers van het kwade, de ongelovigen, tot bekering komen. Daarmee is de overwinning van het goede volledig. (vers 21).

Diepgang

We kunnen de 'vurige kolen' beschouwen als een beeld van een gepijnigd geweten, schaamte en berouw. Door het bieden van hulp aan vijanden kunnen zij tot het pijnlijke besef komen, dat zij ten onrechte de gelovigen hebben vervolgd.

SAMENVATTING

In dit hoofdstuk roept Paulus de gelovigen op tot een leven dat past bij Gods genade. Hij begint met de oproep jezelf als een levend offer aan God te geven: een leven dat toegewijd is aan Hem en niet gevormd wordt door de normen van de wereld, maar door vernieuwing van denken. Daarna benadrukt hij het belang van nederigheid en samenwerking binnen de geloofsgemeenschap. Iedereen heeft verschillende gaven, maar samen vormen we één lichaam, waarin ieder zijn unieke bijdrage levert. Vervolgens beschrijft Paulus hoe liefde het fundament moet zijn van het christelijke leven. Ten slotte richt hij zich op hoe christenen moeten omgaan met vijanden en moeilijke situaties.